

ฝ่ายวิชาการ

Division of Academic Affairs

ประเทศในภูมิภาคเอเชีย/เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

หลักสูตรนายทหารอาวุโส รุ่นที่ ๔๖ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ

ผู้บรรยาย น.ท.หัสไชยญ์ มั่งคั่ง อจ.กวมศ.ฟวก.ยศ.ทร.

ประวัติการศึกษา

- วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วิศวกรรมเครื่องกล) โรงเรียนนายเรือสหรัฐอเมริกา เมืองแอนนาโพลิส มลรัฐแมริแลนด์
- หลักสูตรนายทหารสื่อสาร กรมสื่อสารทหารเรือ
- หลักสูตรต้นปืนและนายทหารอาวุธนำวิถึ กองการฝึก กองเรือยุทธการ
- รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

- รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต (รัฐศาสตร์ วิชาเอกความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประกาศนียบัตร โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ (ลำดับที่ ๓)
- ประกาศนียบัตร Naval Command College ณ วิทยาลัยการทัพเรือ
สหรัฐอเมริกา เมืองนิวพอร์ต มลรัฐโรดไอแลนด์

ประวัติการรับราชการ

- นายทหารสื่อสาร เรือหลวงสีซัง กองเรือยกพลขึ้นบก กองเรือยุทธการ
- ตันหน เรือหลวงสีซัง กองเรือยกพลขึ้นบก กองเรือยุทธการ
- นายทหารการอาวุธ เรือหลวงปราบ กองเรือยกพลขึ้นบก กองเรือยุทธการ
- นายทหารการอาวุธ เรือหลวงไพสามตัน กองเรือทุ่นระเบิด กองเรือยุทธการ

ประวัติการรับราชการ

- ต้นปีน เรือหลวงพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก กองเรือฟริเกตที่ ๑ กองเรือยุทธการ
- ต้นหน เรือหลวงพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก กองเรือฟริเกตที่ ๑ กองเรือยุทธการ
- นักวิชาการศึกษา โรงเรียนนายทหารเรือชั้นต้น กรมยุทธศึกษาทหารเรือ
- อาจารย์ กองวิชาความมั่นคงและวิชาพิเศษ ฝ่ายวิชาการ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ

ผลงานทางวิชาการ

- งานสอน

๑. หัวข้อวิชา “ประเทศในภูมิภาคเอเชีย/เอเชียตะวันออกเฉียงใต้” โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ หลักสูตรนายทหารอาวุโส
๒. หัวข้อวิชา “องค์การความมั่นคงทางทะเลระหว่างประเทศ” โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ หลักสูตรเสนาธิการทหารเรือและหลักสูตรสองภาษา
๓. หัวข้อวิชา “ความมั่นคงแห่งชาติเบื้องต้น” โรงเรียนนายทหารเรือชั้นต้น หลักสูตรทั่วไป

ผลงานทางวิชาการ

- งานวิจัย

๑. ปฏิบัติการรักษาสันติภาพของไทยในติมอร์ตะวันออก ค.ศ. 1997-2001
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๒๕๔๗)
๒. นโยบายต่างประเทศออสเตรเลียต่อปัญหาติมอร์ตะวันออก ค.ศ. 1991-2002
: บทบาทของมหาอำนาจระดับกลาง วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (๒๕๕๒)

ผลงานทางวิชาการ

- บทความ

๑. “ยุทธศาสตร์ของประเทศไทยกับความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” นววาริทธิปัตย์สาร ฉบับที่ ๘๓ (ก.พ.-พ.ค.๒๕๕๕)

๒. “ยุทธศาสตร์ความมั่นคงกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ : วิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรณีคอมมิวนิสต์มลายา” ใน ความมั่นคงรูปแบบใหม่ของไทยในบริบทของประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษาการสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (๒๕๕๖)

ผลงานทางวิชาการ

- งานแปล

๑. “การกำหนดขนาดกำลังรบที่เป็นกำลังตามแบบ : หลักเกณฑ์และวิธี
วิทยาการ” การแปลงยุทธศาสตร์เป็นกำลังรบ กองวิชาความมั่นคงและวิชาพิเศษ
ฝ่ายวิชาการ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ (ตุลาคม ๒๕๕๕)

ความสำคัญของวิชา

- ประเทศต่างๆ ในเอเชียมีความแตกต่างหลากหลายทั้งด้านกายภาพ อำนาจและผลประโยชน์ เป้าหมายของการเมืองภายในประเทศคือ “การมีชีวิตที่ดีของประชาชน” นทน. จำเป็นต้องเข้าใจพื้นฐานของประเทศเหล่านี้ เนื่องจากนโยบายของประเทศอื่นจะมีผลต่อความมั่นคงของไทยในยุคนี้
- ธรรมชาติของการเมืองระหว่างประเทศเป็น “อนาธิปไตย (anarchy)” ประเทศต่างๆ มีแนวโน้มที่จะขัดแย้งมากกว่าจะร่วมมือกันเพราะถืออำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจสูงสุดในการมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

ธรรมชาติของการเมืองภายในประเทศ

“รัฐทุกรัฐเป็นชุมชนรูปแบบหนึ่ง และทุกชุมชนจัดตั้งขึ้นมาด้วยมองว่า จะมี ‘เป้าหมายเพื่อความดีบางอย่าง’ เพราะมนุษย์จะทำกิจกรรมใดๆ ก็เพื่อให้ได้มาซึ่ง ‘สิ่งที่ตนเองคิดว่าดี’ แต่หากชุมชนทุกชุมชนมุ่งไปสู่ความดี บางอย่างแล้ว รัฐหรือชุมชนทางการเมืองซึ่งเป็นรูปแบบของชุมชนที่สมบูรณ์ ที่สุดและรวมชุมชนทุกแบบเข้ามาไว้ด้วยกันก็จะต้องมุ่งไปสู่ความดีที่อยู่ เหนือกว่าความดีอื่นใดและถือว่าเป็น ความดีอันสูงสุด” (Aristotle, *Politics*, Book I, 350 B.C.)

ธรรมชาติของการเมืองระหว่างประเทศ

- ระบบระหว่างประเทศเป็นอนาธิปไตย ไม่มีอำนาจกลางควบคุมรัฐอิสระ
- ความอยู่รอดเป็นเป้าหมายพื้นฐานของรัฐ โดยเฉพาะเรื่องของบูรณภาพของดินแดนและเอกราชในการปกครองตนเอง
- รัฐต่างๆ ไม่มีความชัดเจนในเรื่องความตั้งใจของรัฐอื่นในการใช้กำลัง
- รัฐมีขีดความสามารถทางทหารเชิงรุกที่สามารถทำลายกันเองได้
- รัฐเป็นตัวแสดงที่มีเหตุผล (rational) ในผลประโยชน์ของตน

(John J. Mearsheimer, *Tragedy of Great Power Politics*, 2001, ch.2)

ความมุ่งหมายของวิชา

- นทน. เข้าใจสภาพการณ์ของประเทศที่มีบทบาทสำคัญในภูมิภาคเอเชียและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อพิจารณา “นโยบายและท่าที” ของประเทศดังกล่าวซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับไทย

ทบทวนต่อนวิชาที่ผ่านมา

ตอนที่ ๑ หลักยุทธศาสตร์

ตัวแบบการกำหนดยุทธศาสตร์

กำลังอำนาจแห่งชาติ-สมุทธานุภาพ

นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ทหาร

ยุทธศาสตร์ทะเล-ยุทธศาสตร์ทางเรือ

ตอนที่ ๒ ยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เศรษฐกิจกับการทหาร

ตอนที่ ๓ ยุทธศาสตร์การเมือง

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

การระงับข้อขัดแย้งระหว่างรัฐ

ภาพรวมของทวีปเอเชีย

- เอเชียเป็นทวีปที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีพรมแดนติดต่อกับทวีปและมหาสมุทรหลากหลาย
- สภาพภูมิประเทศมีความแตกต่างกันมาก ตั้งแต่มีที่ราบน้ำท่วมถึง ที่ราบลุ่ม ที่ราบสูง ที่สูงและภูเขา
- เอเชียมีสภาพอากาศที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ร้อนจัด ร้อน อบอุ่น ร้อนชื้นและหนาวเย็น
- ในด้านชาติพันธุ์แบ่งออกเป็น ๓ ชาติพันธุ์ คือ มองโกลอยด์ คอเคซอยด์ และนีโกรลอยด์

ภาพรวมของทวีปเอเชีย

- ความกว้างใหญ่และความหลากหลายของเอเชียเป็นที่มาของการถือกำเนิดศาสนาและวัฒนธรรมที่สำคัญของโลก ได้แก่ ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และศาสนาฮินดู
- อารยธรรมลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ แม่น้ำฮวงโห แม่น้ำสินธุ และแม่น้ำไทกริส-ยูเฟรติส
- คนเอเชียในอดีตประกอบอาชีพเกษตรกรรม หาของป่าล่าสัตว์ สังคมเอเชียจึงเป็นสังคมเกษตรกรรม

ภาพรวมของทวีปเอเชีย

- การรวมกลุ่มด้านความมั่นคงในเอเชียมีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์การเมืองระหว่างประเทศระดับโลกและระดับภูมิภาค มีทั้งการรวมตัวในลักษณะพันธมิตรทางทหารและองค์การระหว่างประเทศ เช่น อาเซียน
- การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่สำคัญได้แก่ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิกหรือเอเปก

เอเชียจากอดีตถึงก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒

- ก่อนคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ เอเชียมีภูมิหลังและความเป็นมาอย่างต่อเนื่องและยาวนาน
- ในด้านการเมืองการปกครอง เอเชียมีระบอบการเมืองการปกครองแบบรัฐจารีตที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาและความเชื่อ มีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นศูนย์กลางทางอำนาจของอาณาจักร
- ในด้านเศรษฐกิจเป็นระบบเศรษฐกิจแบบยังชีพ และด้านสังคมเป็นสังคมที่มีการแบ่งช่วงชั้นตามโครงสร้างทางสังคมตามอิทธิพลของศาสนาและความเชื่อ

เอเชียจากอดีตถึงก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒

- การล่าอาณานิคมของประเทศมหาอำนาจตะวันตกทั้งอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ สเปน โปรตุเกสและสหรัฐอเมริกาในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙-๒๐ ทำให้เอเชียตกเป็นอาณานิคมของประเทศตะวันตกเกือบทุกประเทศยกเว้นจีน ญี่ปุ่นและไทย
- ผลจากยุคอาณานิคมทำให้เอเชียมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในทุกด้าน มีการยกเลิกระบบการปกครองแบบเดิมหรือลดอำนาจผู้ปกครองเดิม และสถาปนารูปแบบการปกครองใหม่ รวมทั้งเกิดระบบเศรษฐกิจแบบการค้าแทน เศรษฐกิจแบบยังชีพ ทางสังคมก่อให้เกิดชนชั้นกลางและปัญญาชนขึ้น

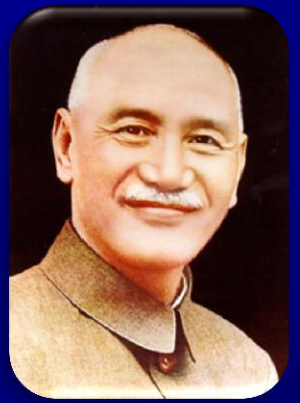
ความหลากหลายของประเทศในเอเชีย

ประเทศ	ภาษา	ศาสนา	เชื้อชาติ	การปกครอง
จีน	จีน	พุทธ/ขงจื้อ	ฮั่น	สังคมนิยมคอมมิวนิสต์
อินเดีย	ฮินดี/อังกฤษ	ฮินดู/อิสลาม	หลากหลาย!!!	สหพันธ์สาธารณรัฐ
ญี่ปุ่น	ญี่ปุ่น	พุทธ/ชินโต	ญี่ปุ่น	ประชาธิปไตยรัฐสภา
รัสเซีย	รัสเซีย	ออร์ทอด็อกซ์	รัสเซีย	สหพันธ์สาธารณรัฐ
อิหร่าน	เปอร์เซีย	อิสลามชีอะฮ์	เปอร์เซีย	สาธารณรัฐอิสลาม
เกาหลีเหนือ/ใต้	เกาหลี	พุทธ/ขงจื้อ	เกาหลี	คอมมิวนิสต์/ ประชาธิปไตย

ความหลากหลายของประเทศในเอเชีย

ประเทศ	ภาษา	ศาสนา	เชื้อชาติ	การปกครอง
เมียนมาร์	พม่า	พุทธเถรวาท	พม่า	เผด็จการทหาร
ลาว	ลาว	พุทธเถรวาท	ลาว	คอมมิวนิสต์
กัมพูชา	เขมร	พุทธเถรวาท	เขมร	ราชาธิปไตย
เวียดนาม	เวียดนาม	พุทธมหายาน	ญวน/กิญ	คอมมิวนิสต์
มาเลเซีย	มาเลย์	อิสลาม	มาเลย์/จีน	สหพันธรัฐ/รัฐสภา
สิงคโปร์	อังกฤษ	พุทธ/คริสต์	จีน/มาเลย์	ประชาธิปไตยรัฐสภา

สาธารณรัฐประชาชนจีน 中华人民共和国

เหลียวหนิง

ภาพรวมของสาธารณรัฐประชาชนจีน

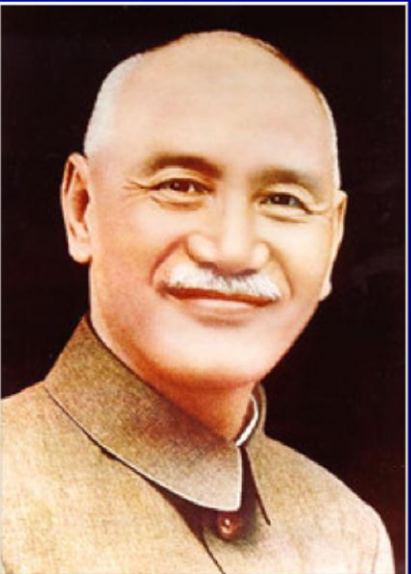
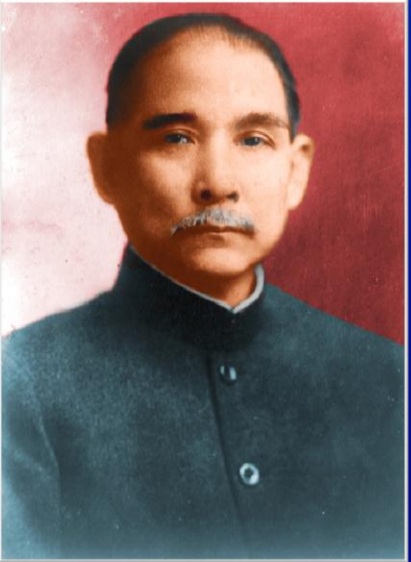

- จีนเป็นมหาอำนาจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและถูกมองว่ากำลังท้าทายความเป็นมหาอำนาจระดับโลกของสหรัฐอเมริกาอยู่ในเวลานี้
- เศรษฐกิจของจีนกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วตั้งแต่การปรับปรุงประเทศด้วยนโยบายสี่ทันสมัยยุคประธานาธิบดีเติ้งเสี่ยวผิงในปี ค.ศ.๑๙๗๘
- ปัจจุบันจีนมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเศรษฐกิจด้วยระบบทุนนิยมแต่ยังคงความเป็นสังคมนิยมทางการเมืองอยู่

ประวัติศาสตร์ของจีน

- จีนมีประวัติศาสตร์ยาวนานหลายพันปี จีนโบราณปกครองระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ จีนเปลี่ยนเป็นสาธารณรัฐในปี ค.ศ. ๑๙๑๑ โดย ดร.ซุน ยัตเซ็น
- พรรคคอมมิวนิสต์จีนเกิดขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๒๑ ทำสงครามกลางเมืองกับรัฐบาลสาธารณรัฐจนได้รับชัยชนะและเปลี่ยนจีนเป็นสาธารณรัฐประชาชนจีนปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ในปี ค.ศ. ๑๙๔๙

ประวัติศาสตร์ของจีน

- จีนมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสามของโลก แต่มีประชากรมากที่สุดในโลก จีนใช้อุดมการณ์มาร์กซ์และเลนินเป็นแนวทางในการบริหารประเทศ
- ผู้นำจีนมี ๔ รุ่น
 - รุ่นที่ ๑ ค.ศ.๑๙๔๙-๑๙๗๖ นำโดยเหมาเจ๋อตง
 - รุ่นที่ ๒ ค.ศ.๑๙๗๖-๑๙๙๒ นำโดยเติ้งเสี่ยวผิง
 - รุ่นที่ ๓ ค.ศ.๑๙๙๒-๒๐๐๒ นำโดยเจียงเจ๋อหมิน
 - รุ่นที่ ๔ ค.ศ.๒๐๐๒- ๒๐๑๒ นำโดยหูจิ่นเทา

ความฝันของคนจีน (THE CHINESE DREAM)

- จากวิสัยทัศน์ของสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีคนใหม่ของจีนในนามว่า “ความฝันของคนจีน” จะทำให้เกิดการฟื้นฟูครั้งยิ่งใหญ่ สร้างความมั่นใจว่าจีนจะมีเศรษฐกิจที่ยิ่งใหญ่และมีความมั่นคงที่เข้มแข็ง
- สิ่งที่จีนต้องทำคือขยายอุปสงค์ในประเทศ ปรับนโยบายสร้างเมืองของจีน เปิดรับวิทยาการจากภายนอกและพัฒนาเอกชน

ความฝันของคนจีน (THE CHINESE DREAM)

- เฮเลน หวาง เขียนหนังสือชื่อ *The Chinese Dream* วิเคราะห์บทบาทของชนชั้นกลางต่ออนาคตของจีน โดยพิจารณาประเด็นเรื่อง

- ความเป็นประเทศมหาอำนาจของจีนและยักษ์ใหญ่ทางเศรษฐกิจระดับโลก
- โลกของชนชั้นกลางชาวจีนและการทำธุรกิจของภาคเอกชนที่รัฐบาลแทรกแซง
- มุมมองเชิงประวัติศาสตร์จีนและอนาคตความเป็นไปได้ของประชาธิปไตยจีน
- แนวคิดเรื่องเอกภาพในความหลากหลายของจีนและสหรัฐฯ ในการแก้ปัญหาต่างๆ

การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของจีน ๗ ระยะ

- ช่วงที่ ๑ ช่วงฟื้นฟูบูรณะประเทศ (ค.ศ.๑๙๔๙-๑๙๕๒)
- ช่วงที่ ๒ ช่วงปรับเปลี่ยนเป็นสังคมนิยม (ค.ศ.๑๙๕๓-๑๙๕๗)
- ช่วงที่ ๓ ช่วงก้าวกระโจน (ค.ศ.๑๙๕๘-๑๙๖๐)
- ช่วงที่ ๔ ช่วงปฏิรูป (ค.ศ.๑๙๖๑-๑๙๖๕)
- ช่วงที่ ๕ ช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม (ค.ศ.๑๙๖๖-๑๙๖๙)

การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของจีน ๙ ระยะ

- ช่วงที่ ๖ ช่วงฟื้นฟูปฏิรูป (ค.ศ.๑๙๗๐-๑๙๗๖)
- ช่วงที่ ๗ ช่วงสีทันสมัยภายใต้เติ้งเสี่ยวผิง (ค.ศ.๑๙๗๗-๑๙๙๒)
- ช่วงที่ ๘ ช่วงปฏิรูปภายใต้เจียงเจ๋อหมิน ผู้นำรุ่นที่ ๓ (ค.ศ.๑๙๙๓-๒๐๐๒)
- ช่วงที่ ๙ ช่วงจีนภายใต้หูจิ่นเทา (ค.ศ.๒๐๐๒-๒๐๑๒)

การเปลี่ยนแปลงทางการเศรษฐกิจของจีน

- เศรษฐกิจจีนเป็นแบบสังคมนิยมที่มีการวางแผนจากส่วนกลาง แต่ต่อมาปฏิรูปตามนโยบายสี่ทันสมัยที่ใช้กลไกตลาด ระบบเศรษฐกิจจีนจึงเป็น “สังคมนิยมที่ใช้กลไกตลาด” มาตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๗๙
- ตั้งแต่ ค.ศ.๑๙๕๓ จีนมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจของจีนจำนวน ๑๒ ฉบับ

๑	ค.ศ.๑๙๕๓-๑๙๕๗	๕	ค.ศ.๑๙๗๖-๑๙๘๐	๙	ค.ศ.๑๙๙๖-๒๐๐๐
๒	ค.ศ.๑๙๕๘-๑๙๖๒	๖	ค.ศ.๑๙๘๑-๑๙๘๕	๑๐	ค.ศ.๒๐๐๑-๒๐๐๕
๓	ค.ศ.๑๙๖๖-๑๙๗๐	๗	ค.ศ.๑๙๘๖-๑๙๙๐	๑๑	ค.ศ.๒๐๐๖-๒๐๑๐
๔	ค.ศ.๑๙๗๑-๑๙๗๕	๘	ค.ศ.๑๙๙๑-๑๙๙๕	๑๒	ค.ศ.๒๐๑๑-๒๐๑๕

โครงสร้างและสถาบันทางการเมืองของจีน

- พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีบทบาทในการกำหนดนโยบายต่างๆ ประกอบด้วย สมัชชาพรรคแห่งชาติ คณะกรรมการกลาง กรมการเมือง คณะกรรมการประจำกรมการเมืองและเลขาธิการใหญ่
- **องค์กรของรัฐ**ในสาธารณรัฐประชาชนจีนมีหน้าที่**บริหารประเทศ**ตามนโยบายที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนกำหนด ประกอบด้วยสภาประชาชนแห่งชาติ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี คณะมนตรีแห่งรัฐ ศาลประชาชนสูงสุด อัยการประชาชนสูงสุด และคณะกรรมการกลางใหม่ส่วนกลาง

โครงสร้างและสถาบันทางการเมืองของจีน

- กองทัพปลดแอกประชาชนจีนมีหน้าที่ปกป้องอธิปไตยของประเทศ ประกอบด้วยกองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ กองกำลังขีปนาวุธนิวเคลียร์ และหน่วยสนับสนุนอื่นๆ
- **องค์กรมวลชน**และองค์กรการเมืองอื่นๆ ของจีนทำหน้าที่เป็น**สื่อกลาง**ระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์กับประชาชนกลุ่มต่างๆ ได้แก่ สหพันธ์สหภาพกรรมกรจีน สันนิบาตเยาวชนชนคอมมิวนิสต์จีน สหพันธ์สตรีจีน สหพันธ์นักศึกษาจีน

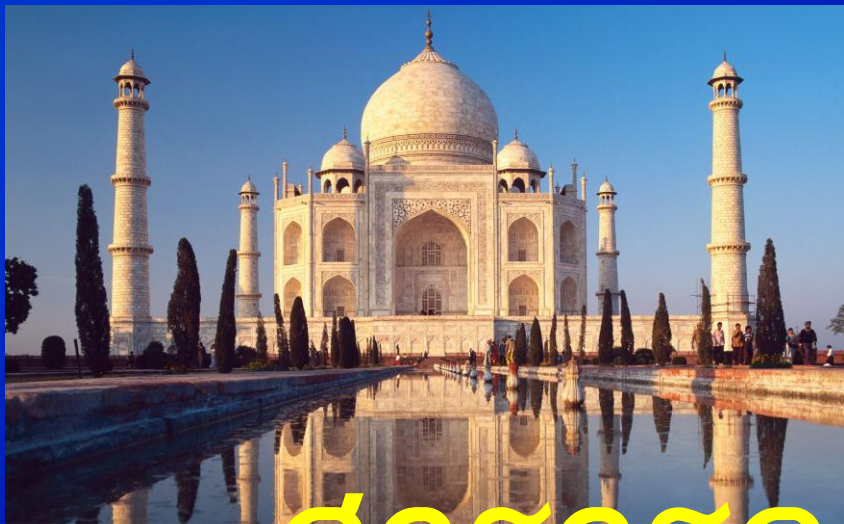
ปัญหาและแนวโน้มทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของจีน

- **ปัญหาทางการเมือง** ที่น่ากังวลของจีนคือการเรียกร้องเสรีภาพทางการเมืองและประชาธิปไตย
- **ปัญหาทางเศรษฐกิจ** ได้แก่ การพัฒนาเศรษฐกิจตามนโยบายสีทันสมัยและผลกระทบจากนโยบาย เช่น เศรษฐกิจที่ขยายตัวร้อนแรง เศรษฐกิจฟองสบู่ และค่าเงินหยวน
- **ปัญหาสังคม** เป็นเรื่องการฉ้อราษฎร์บังรัฐและปัญหาการว่างงาน

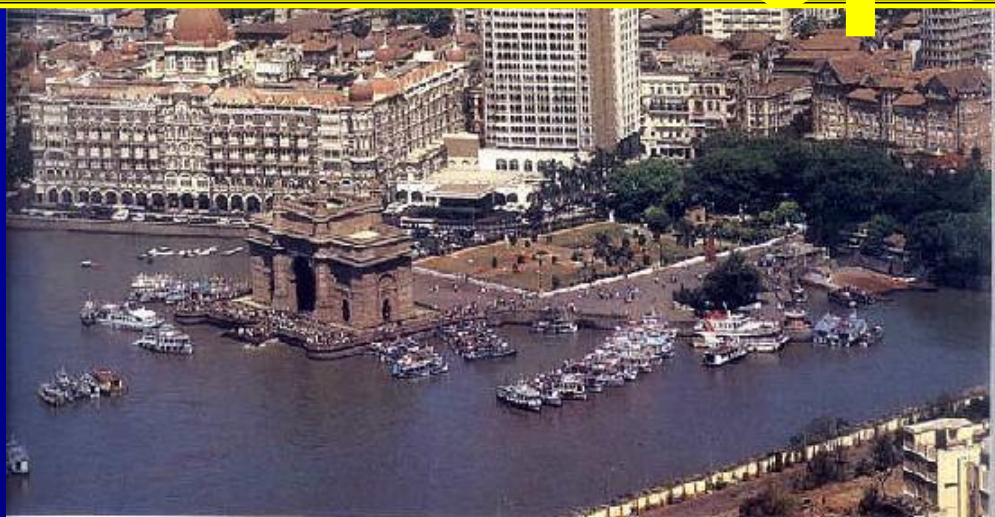
ประเด็นคำถาม

- การร่วมมือในระดับทวีภาคีของประเทศในภูมิภาคจะก่อให้เกิดหรือมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระดับพหุภาคีอย่างไร
- นโยบาย Look East ของอินเดียจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาคอย่างไร
- สภาวะความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลีจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างไรบ้าง
- การประกาศวิสัยทัศน์ ๒๐๒๐ (Vision ๒๐๒๐) ของมาเลเซียส่งผลกระทบต่อประเทศในภูมิภาคอย่างไรบ้าง

สาธารณรัฐอินเดีย

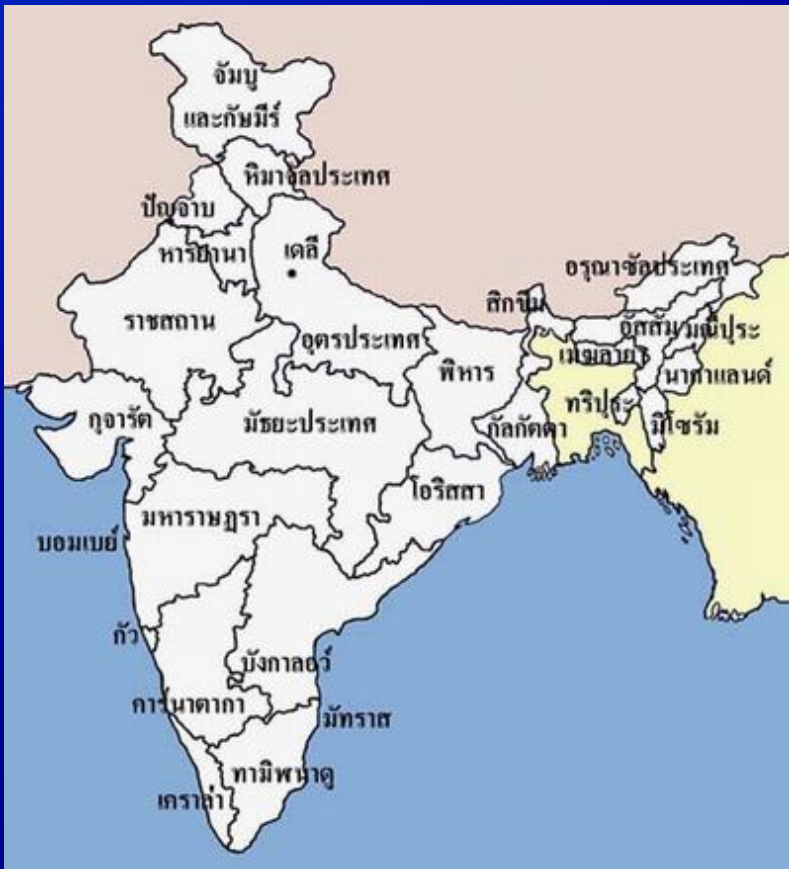
भारत गणराज्य

วิกรมาทิพย์

สาธารณรัฐอินเดีย

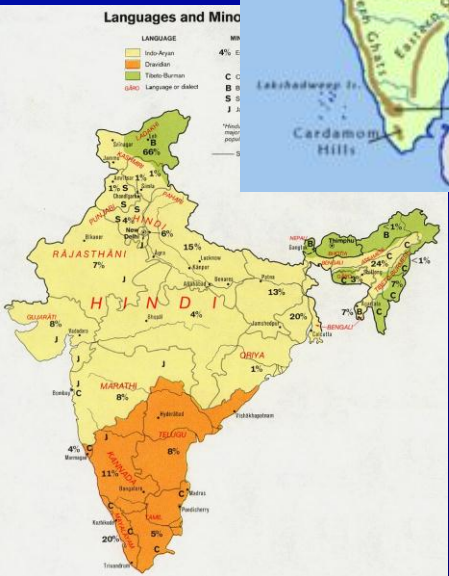

- อินเดียมีอารยธรรมเก่าแก่แห่งหนึ่งของโลกโดยเป็นแหล่งศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
- อินเดียอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษช่วงอาณานิคม และกลายเป็นประเทศประชาธิปไตยที่ใหญ่ที่สุดในโลกหลังจากได้รับเอกราชแล้ว
- อินเดียมีนโยบายไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด แต่หลังสงครามเย็นกลับมีนโยบายมองไปทางตะวันออก (Look East) เพื่อผลประโยชน์ทางยุทธศาสตร์ การค้าและการลงทุนมากขึ้น

สภาพภูมิศาสตร์ของอินเดีย

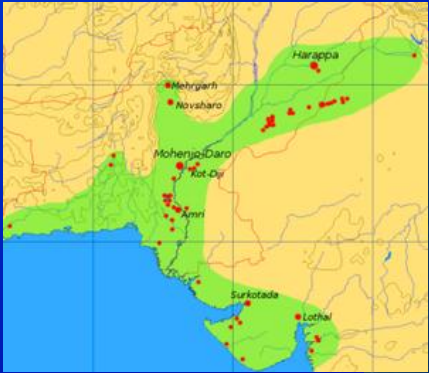
- จากสภาพที่ตั้งของอินเดียและขนาดของประเทศที่กว้างใหญ่ทำให้อินเดียมีภูมิศาสตร์กายภาพและสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย
- อินเดียมีประชากรในประเทศมากกว่าพันล้านคน เป็นอันดับสองในโลกรองจากจีน ขณะเดียวกันประชาชนก็มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ อินเดียจึงมีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรม

ประวัติศาสตร์ของอินเดีย

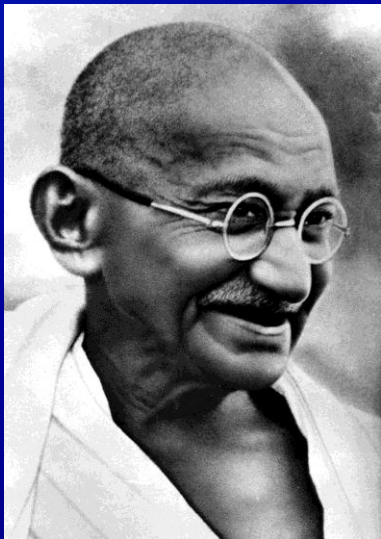
- ประวัติศาสตร์อินเดียเริ่มต้นประมาณศตวรรษแรก ก่อนคริสตกาล โดยแหล่งความเจริญอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำสินธุ คงคาและยมนา
- จากลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่กว้างใหญ่และมีความหลากหลายทางกายภาพจึงง่ายต่อการรุกรานจากชนชาติต่างๆ แต่การที่ชนชาติต่างๆ เข้ามายึดครองอินเดียก็ได้ทิ้งมรดกที่สำคัญเอาไว้เช่นกัน

ประวัติศาสตร์ของอินเดีย

- อินเดียภายใต้การปกครองของอังกฤษถูกตัดวงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจนับร้อยปี
- ชาวอินเดียจึงเคลื่อนไหวต่อสู้เพื่อเรียกร้องเอกราช โดยการนำของมหาตมะ คานธี
- ในที่สุดอินเดียได้รับเอกราชในปี ค.ศ. ๑๙๔๗ แต่ผลที่ตามมาคืออินเดียถูกแบ่งออกเป็น ๒ ประเทศคือ อินเดียและปากีสถาน

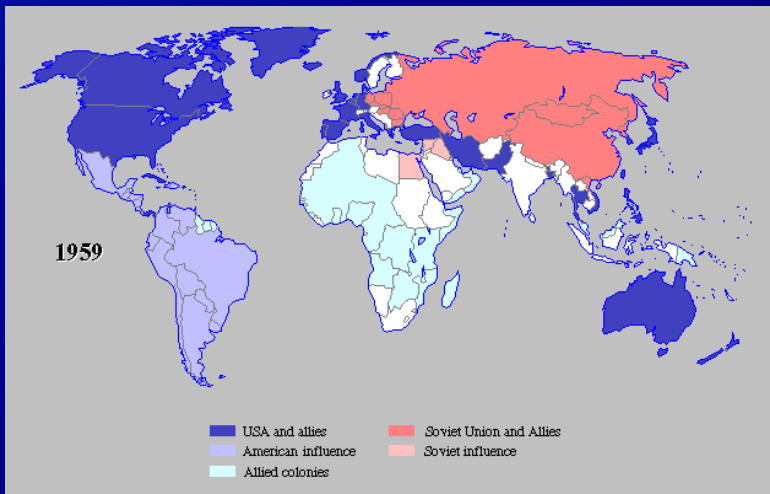

อินเดียหลังจากได้รับเอกราช

- เมื่อได้รับเอกราช อินเดียประสบปัญหาภาวะเศรษฐกิจอ่อนแอและล่มสลาย
- อินเดียจึงมุ่งเน้นการพัฒนาภายในชาติทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมอย่างจริงจัง
- ที่สำคัญอินเดียวางหลักนโยบายต่างประเทศในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติและวางตัวเป็นกลางตามหลักนโยบายไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด เพื่อรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

สภาพทางเศรษฐกิจของอินเดีย

- ชาวอินเดียประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก รัฐบาลพยายามส่งเสริมและผลักดันภาคอุตสาหกรรมให้สามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันกับชาติตะวันตก
- ปัจจุบันอินเดียมีความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมคอมพิวเตอร์ในระดับชั้นนำของโลก

สภาพทางสังคมและวัฒนธรรมของอินเดีย

- ลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรมของอินเดียหลายประการมีความคล้ายคลึงกับไทย โดยเฉพาะศาสนาพุทธที่ไทยนำมาใช้ และศาสนาพราหมณ์ที่ปรับใช้ในสังคมไทย
- ระบบชนชั้น (caste) และระบบวรรณะ (varna) เป็นความเชื่อและกฎเกณฑ์พื้นฐานที่กำหนดสภาพความเป็นอยู่ บทบาทและหน้าที่ในสังคมของชาวอินเดียมาอย่างยาวนาน

อุดมการณ์ทางการเมืองของอินเดียน

- อุดมการณ์ทางการเมืองของอินเดียนเป็นผลสะท้อนจากความหลากหลายและความซับซ้อนของสังคมอินเดียนเป็นสำคัญในชาติพันธุ์ ศาสนา ภาษา และวรรณะ ผสมผสานกับการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ
- ขณะเดียวกัน รัฐบาลอินเดียนพยายามสร้างจิตสำนึกและความศรัทธาอย่างแรงกล้าให้กับประชาชนเพื่อสร้างชาติ สร้างรัฐและสร้างอัตลักษณ์แห่งประชาธิปไตย

สถาบันทางการเมืองการปกครองของอินเดีย

- อินเดียบริหารประเทศด้วยระบบสหภาพแห่งรัฐซึ่งมีต้นแบบจากประเทศแคนาดา ลักษณะการปกครองเป็นแบบกระจายอำนาจจากศูนย์กลางสู่รัฐต่างๆ
- การปกครองในระดับท้องถิ่นมีลักษณะของแนวคิดประชาธิปไตยทางตรง โดยใช้โครงสร้างที่เรียกว่า “ปัญจยัติราช (Panchayati Raj)” หรือประชาธิปไตยรากหญ้า

กระบวนการทางการเมืองของอินเดีย

- เนื่องจากสภาพสังคมอินเดียมีการผสมผสานด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรมสูง จึงทำให้กระบวนการทางการเมืองของจีนมีลักษณะเป็นพลวัต
- พรรคการเมืองอินเดียมีเป็นจำนวนมาก โดยมีอุดมการณ์และเป้าหมายที่แตกต่างหลากหลาย แต่ละพรรคการเมืองจะยึดอยู่บนอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น อุดมการณ์ชาตินิยม ฮินดูนิยม ภูมิภาคนิยม และเชื้อชาตินิยม

ปัญหาทางการเมืองของอินเดีย

- ปัญหาทางการเมืองของอินเดียที่สำคัญได้แก่
 - ความไร้เสถียรภาพของพรรคการเมืองอินเดียที่สร้างปัญหาการขาดประสิทธิภาพและความต่อเนื่องในการพัฒนาประเทศ
 - การแย่งชิงผลประโยชน์และอำนาจของพรรคการเมืองขนาดเล็กหรือพรรคการเมืองท้องถิ่นซึ่งส่งผลกระทบต่อบทบาททางการเมืองในระดับประเทศ

ปัญหาทางเศรษฐกิจของอินเดีย

- จากสภาวะการแข่งขันทางเศรษฐกิจในคริสต์ศตวรรษที่ ๒๑ อย่างเข้มข้น ทำให้อินเดียต้องปรับตัวและพัฒนาแนวนโยบายทางด้านเศรษฐกิจให้ก้าวทันตลาดโลก
- อินเดียจำเป็นต้องเพิ่มพูนศักยภาพด้านการค้า การลงทุนและการตลาดภายในให้มีความเข้มแข็งและทัดเทียมกับตลาดนอกประเทศ

ปัญหาทางสังคมของอินเดีย

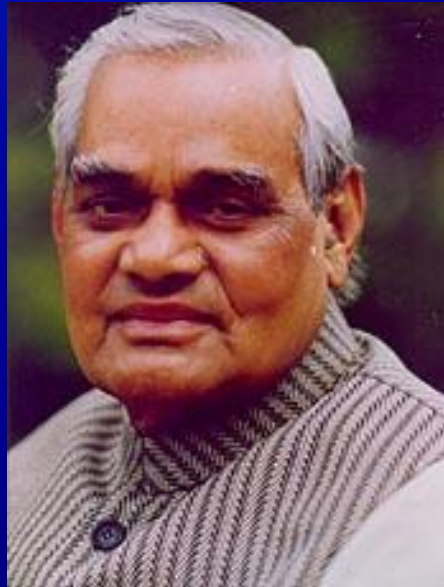
- ด้วยสภาพสังคมอินเดียที่มีความซับซ้อนและหลากหลายค่อนข้างสูง ส่งผลให้เกิดปัญหาหลายด้านภายหลังจากที่อินเดียได้รับเอกราช
- ปัญหาสังคมของอินเดีย ได้แก่ การว่างงาน ภาวะทุพโภชนาการ ความยากจน การขาดแคลนสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน
- แผนพัฒนาประเทศ ๕ ปี ของอินเดียสามารถช่วยพัฒนาประเทศ และบรรเทาปัญหาสังคมในด้านต่างๆ ได้พอสมควร

ประเด็นคำถาม

นาราสิมहा ราว
ค.ศ. ๑๙๙๑-๑๙๙๖

อาตัล พินาไร วัชปายี
ค.ศ. ๑๙๙๘-๒๐๐๔

มานโมฮัน ซิงห์
ค.ศ. ๑๙๙๘-๒๐๐๔

- นโยบาย Look East
ของอินเดียจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาคอย่างไร

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- India's Look East policy represents its efforts to cultivate extensive economic and strategic relations with the nations of Southeast Asia in order to bolster its standing as a regional power and a counterweight to the strategic influence of the People's Republic of China. Initiated in 1991, marked a strategic shift in India's perspective of the world. It was developed and enacted during the government of Prime Minister P.V. Narasimha Rao and rigorously pursued by the successive administrations of Atal Bihari Vajpayee and Manmohan Singh.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

Background

- Ever since the Sino-Indian War of 1962, China and India have been strategic competitors in South and East Asia. China has cultivated close commercial and military relations with India's neighbour and rival Pakistan and competed for influence in Nepal and Bangladesh. After Deng Xiaoping's rise to power in China in 1979, China began reducing threats of expansionism and in turn cultivated extensive trade and economic relations with Asian nations. China became the closest partner and supporter of the military junta of Burma, which had been ostracised from the international community following the violent suppression of pro-democracy activities in 1988.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- India's "Look East" policy was developed and enacted during the governments of prime ministers P.V. Narasimha Rao (1991–1996) and Atal Bihari Vajpayee (1998–2004). Along with economic liberalisation and moving away from Cold War-era policies and activities, India's strategy has focused on forging close economic and commercial ties, increasing strategic and security cooperation and the emphasis of historic cultural and ideological links. India sought to create and expand regional markets for trade, investments and industrial development. It also began strategic and military cooperation with nations concerned by the expansion of China's economic and strategic influence.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

Relations with East Asian nations

- Although it had traditionally supported Burma's pro-democracy movement for many years, India's policy changed in 1993, making friendly overtures to the military junta. India signed trade agreements and increased its investments in Burma; although private sector activity remains low, India's state corporations have landed lucrative contracts for industrial projects and the construction of major roads and highways, pipelines and upgrading of ports. India has also increased its competition with China over the harnessing of Burma's significant oil and natural gas reserves, seeking to establish a major and stable source of energy for its growing domestic needs, countering Chinese monopoly over Burmese resources and reducing dependence on oil-rich Middle Eastern nations.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- Although China remains Burma's largest military supplier, India has offered to train Burma's military personnel and has sought their cooperation in curbing separatist militants and the heavy drug trafficking affecting much of Northeast India. China's winning of contracts harnessing more than 2.88–3.56 trillion cubits of natural gas in the A-1 Shwe field in the Rakhine State and development of naval and surveillance installations along Burma's coast and the Coco Islands has provoked great concern and anxiety in India, which has stepped up its investment in port development, energy, transport and military sectors.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- India has also established strong commercial, cultural and military ties with the Philippines, Singapore, Vietnam and Cambodia. India signed free trade agreements with Sri Lanka and Thailand and stepped up its military cooperation with them as well. It has numerous free trade agreements with East Asian economies, including a Comprehensive Economic Cooperation Agreement with Singapore and an Early Harvest Scheme with Thailand, while it is negotiating agreements with Japan, South Korea, and Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) member states. Ties have been strengthened with Taiwan, Japan and South Korea over common emphasis on democracy, human rights and strategic interests. South Korea and Japan remain amongst the major sources of foreign investment in India.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- While India has remained a staunch supporter of the "One China" policy and recognised the People's Republic of China on the mainland over the Republic of China authorities on Taiwan, it has, nevertheless, pursued a policy of increasing engagement with the island. India has stepped up engagement with East Asia fueled by its need for cooperation on counter-terrorism, humanitarian relief, anti-piracy, maritime and energy security, confidence-building and balancing the influence of other powers, notably China.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- Driven by the fact that more than 50% of India's trade passes through the Malacca Strait, the Indian navy has established a Far Eastern Naval Command off Port Blair on the Andaman and Nicobar Islands. India has also been conducting joint naval exercises with Singapore (SIMBEX) since 1993, with Vietnam in 2000 and has engaged in joint patrols with Indonesia in the Andaman Sea since 2002. Japan and India were also members of the tsunami relief regional core group in the Indian Ocean in 2004 along with Australia and the United States.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

Relations with China

- While India and China remain strategic rivals, India's "Look East" policy has included significant rapprochement with China. Since 1993, India began holding high-level talks with Chinese leaders and established confidence-building measures. In 2006, China and India opened the Nathu La pass for cross-border trade for the first time since the 1962 war. On 21 November 2006 Indian Prime Minister Manmohan Singh and the Chinese President Hu Jintao issued a 10-point joint declaration to improve ties and resolve long-standing conflicts.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- Trade between China and India increases by 50% each year, and is set to reach the \$60 billion target set for 2010 by both Indian and Chinese governments and industrial leaders. However, China's close relations with Pakistan, skepticism about India's annexation of Sikkim, and Chinese claim over Arunachal Pradesh have threatened the improvement in bilateral relations. India's providing asylum to the political-cum-spiritual leader, the 14th Dalai Lama also causes some friction in bilateral ties.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- Chinese commentators have been critical of India's Look East policy. A People's Daily editorial opined that the Look East policy was "born out of [the] failure" of India's trying to play the Soviet Union and the United States against each other for its own benefit during the Cold War, and that trying to do the same with China and Japan by strengthening its ties with the latter would also fail. A columnist at the China Internet Information Center criticized the Look East policy as being borne out of a misguided "fear of China" and as reflecting "a lack of understanding of the PLA's strategic ambitions".

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

Participation in organisations

- India has developed multilateral organisations such as the Mekong-Ganga Cooperation and BIMSTEC, forging extensive cooperation on environmental, economic development, security and strategic affairs, permitting the growth of influence beyond South Asia and without the tense and obstructive presence of Pakistan and China that has stalled its efforts in the South Asian Association for Regional Cooperation.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- India became a sectoral dialogue partner with ASEAN in 1992, a full dialogue partner in 1995, a member of the Council for Security Cooperation in the Asia-Pacific, a member of the ASEAN Regional Forum in 1996, and a summit level partner (on par with China, Japan and Korea) in 2002. The first India-ASEAN Business Summit was held in New Delhi in 2002. India also acceded to ASEAN's Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia in 2003.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- In many cases, India's membership to these forums has been a result of attempts by the region to balance China's growing influence in the area. Notably, Japan brought India into ASEAN+6 to dilute the ASEAN+3 process, where China is dominant, while Singapore and Indonesia played a significant role in bringing India into the East Asia Summit. The United States and Japan have also lobbied for India's membership in the Asia-Pacific Economic Cooperation.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

- Numerous infrastructure projects also serve to tie India closer to East Asia. India is participating in the UN Economic and Social Commission for Asia and the Pacific initiatives for an Asian Highway Network and the Trans-Asian Railway Network. Discussions are also proceeding on reopening the World War II-era Stilwell Road linking India's Assam state with China's Yunnan province through Myanmar.

นโยบายมองไปทางตะวันออกของอินเดีย

Assessment

- Commerce with South and East Asian nations accounts for almost 45% of India's foreign trade. Although its efforts have met with considerable success, India trails China in the volume of trade and economic ties it enjoys with the nations of the region. India's cultivation of friendly relations with the military regime of Burma and its reluctance to criticise or pressure it over human rights violations and suppression of democracy has evoked much criticism at home and abroad.

สาธารณรัฐเกาหลี **대한민국**

สาธารณรัฐเกาหลี

- เกาหลีมีวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์เป็นเวลานาน สภาพภูมิศาสตร์ทำให้เกาหลีต้องเผชิญกับการคุกคามของประเทศมหาอำนาจรอบข้างเสมอมา
- ส่วนที่เป็นเกาหลีใต้เป็นที่ราบอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการเพาะปลูก เกาหลีเหนือเต็มไปด้วยภูเขาสูงอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ
- เกาหลีเหนือเป็นสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ เกาหลีใต้เป็นเสรีนิยมประชาธิปไตย
- เกาหลีมีปัญหาการเมืองระหว่างประเทศและขาดแคลนพลังงาน

สภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคมของเกาหลีเหนือ

- สภาพทางภูมิศาสตร์เกาหลีเหนือเต็มไปด้วยภูเขาสูง จึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เกาหลีเหนือจึงเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจ
- เนื่องจากเกาหลีเหนือมีการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ ระบบเศรษฐกิจจึงมีลักษณะรวมศูนย์เข้าสู่ศูนย์กลาง
- เกาหลีเหนือใช้ลัทธิจูเซ่สร้างความผูกพันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางสังคม

สภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคมของเกาหลีใต้

- สภาพภูมิศาสตร์ของเกาหลีใต้เหมาะกับการเกษตรเนื่องจากเป็นที่ราบลุ่มและขาดทรัพยากรธรรมชาติ
- เกาหลีใต้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีแผนพัฒนาที่เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกและวางแผนอย่างดีและประสบความสำเร็จในการพัฒนาด้านกำลังคนโดยโครงการ “แซมมาอิน อุนดง” หรือโครงการสร้างสังคมใหม่

ประวัติศาสตร์เกาหลีสมัยโบราณ

- เนื่องจากเกาหลีมีดินแดนติดต่อกับจีน ทำให้ในสมัยโบราณเกาหลีต้องถูกจีนรุกรานเสมอมาและต้องตกเป็นรัฐบริวารการของจีน ทำให้เกาหลีรับเอาอารยธรรมของจีนเข้ามาเป็นอันมาก
- เมื่อญี่ปุ่นขยายอิทธิพล เกาหลีกลายเป็นดินแดนที่ทั้งจีนและญี่ปุ่นเข้าต่อสู้ครอบครองเป็นของตนเอง และญี่ปุ่นก็เข้าปกครองเกาหลีในปี ค.ศ. ๑๙๑๐

เกาหลีภายใต้การปกครองญี่ปุ่น

- ญี่ปุ่นได้เข้าไปครอบงำเกาหลีทุกด้าน ทางการเมือง ญี่ปุ่นลดฐานะจักรพรรดิเกาหลีลงและแต่งตั้งคนของตนไปเป็นข้าหลวงใหญ่ประจำกรุงเซอูลหรือโซล
- ด้านสังคมและวัฒนธรรม ญี่ปุ่นเข้าไปจัดระบบการศึกษาและกิจการทางศาสนาในเกาหลี
- ด้านเศรษฐกิจ ญี่ปุ่นเข้าไปผูกขาดการค้าตัดวงผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของเกาหลี

The "Japan Times" Extra.

明治三十三年八月二十九日發行 號外

(明治三十三年八月二十二日 第三千四百九十四號)

Tokyo, Monday, August 29, 1910.

JAPAN AND KOREA MADE ONE.

THE EMPEROR OF JAPAN REIGNS OVER CHOSEN NOW.

FOREIGN INTERESTS IN KOREA RECEIVE FULL PROTECTION.

DECLARATION.

Notwithstanding the earnest and laborious work of reforms in the administration of Korea, in which the Governments of Japan and Korea have been engaged for more than four years since the conclusion of the agreement of 1907, the existing

foreign as well as Japanese, will these be admitted and goods may be imported into and exported from these ports.

THE TEXT OF THE TREATY OF ANNEXATION.

Treaty, and have affirmed thereto their
His Majesty the Emperor of Japan, Emperor Meiji, His Majesty the Emperor of Korea, Emperor Sunjong, and His Majesty the Emperor of China, Emperor Hsinshun, have agreed to the following Treaty, and have affirmed thereto their
Yasunori MARUKATA, Resident-General,
The 22nd day of the 8th month of the 43rd year of Meiji.
Ye WAN YONG,
Minister President of State,

arrangement, telegraphed to the Japanese Government in the evening of the 20th, the final draft of the Treaty of Annexation, and requested that it be submitted to His Majesty the Emperor of Japan for approval. His Majesty referred it to the Privy Council which specially met on the 22nd, and Imperial sanction was then

การได้เอกราชและแบ่งดินแดน

- เมื่อญี่ปุ่นพ่ายแพ้ต่อฝ่ายสัมพันธมิตรในสงครามโลกครั้งที่ ๒ สหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียตได้เข้าไปมีอิทธิพลในเกาหลีแทนญี่ปุ่น
- สหภาพโซเวียตเข้าไปมีอิทธิพลตอนเหนือเส้นขนานที่ ๓๘ ขึ้นไป ส่วนสหรัฐอเมริกาเข้าไปมีอิทธิพลทางใต้เส้นขนานที่ ๓๘ ลงมา และสถาปนาการปกครองที่ต้องการ
- การแบ่งเกาหลีทำให้เกาหลีซึ่งเดิมเคยเป็นประเทศเดียวกลายเป็น ๒ ประเทศ คือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี และสาธารณรัฐเกาหลี

สถาบันทางการเมืองการปกครองของเกาหลีใต้

- สถาบันทางการเมืองการปกครองของเกาหลีใต้มีลักษณะโครงสร้างคล้ายคลึงกับของประเทศเสรีประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นแม่แบบ
- การกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละสถาบันยังแตกต่างจากประเทศเสรีประชาธิปไตยที่พัฒนาแล้ว รวมทั้งการสร้างสถาบันการเมืองบางอย่างขึ้นมาเป็นพิเศษเพื่อเหตุผลทางการเมือง

กระบวนการทางการเมืองของเกาหลีใต้

- กระบวนการทางการเมืองของเกาหลีใต้ประกอบด้วยพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์
- รัฐบาลมักจะควบคุมและจำกัดการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ เนื่องจากรัฐบาลส่วนใหญ่เป็นรัฐบาลทหารซึ่งนิยมใช้อำนาจแบบเดิม
- ผลคือพรรคการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์ขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาและแนวโน้มทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของเกาหลี

- เกาหลีเหนือมีปัญหาเรื่องการเมืองระหว่างประเทศกับสหรัฐอเมริกาและเกาหลีใต้ ปัญหาการเงินจากความไม่สมดุลระหว่างการนำเข้าเทคโนโลยีและพลังงานกับการส่งออก และการขาดความชำนาญในการค้าระหว่างประเทศ
- ปัญหาเศรษฐกิจส่งผลต่อความเชื่อมั่นในอุดมการณ์คอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นอุดมการณ์หลักของเกาหลีเหนือ

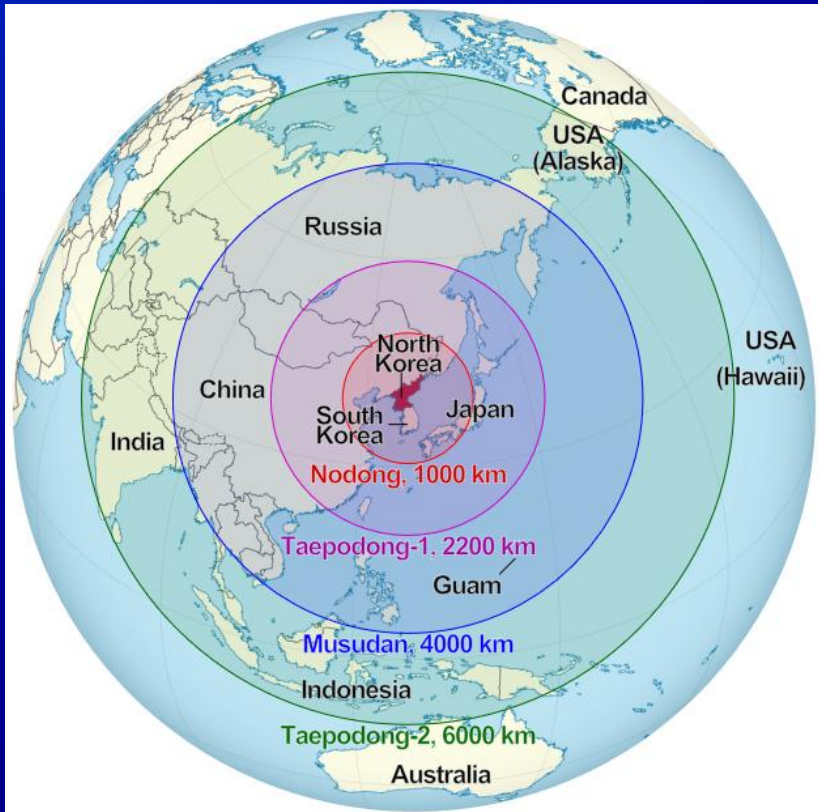

ปัญหาและแนวโน้มทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของเกาหลี

- เกาหลีใต้ประสบปัญหาภายในประเทศ ได้แก่
 - ปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดจากความไม่สมดุลระหว่างภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม ปัญหาการกีดกันสินค้าของประเทศอื่นๆ ปัญหาการแข่งขันในตลาดการค้าระหว่างประเทศและปัญหาการเพิ่มขึ้นของค่าครองชีพ
 - ปัญหาสังคมที่เกิดจากความเสื่อมโทรมจากวัตถุนิยมและการหลงใหลของประชาชนเข้าไปยังพื้นที่ชุมชนเมือง

ประเด็นคำถาม

- สภาวะความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลีจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างไรบ้าง

<http://news.voicetv.co.th/global/67173.html>

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- The 2013 Korean crisis, also referred to as the North Korean crisis by media, was an escalation of tensions between North Korea and South Korea, the United States, and Japan that began because of United Nations Security Council Resolution 2087, which condemned North Korea for the launch of Kwangmyŏngsŏng-3 Unit 2. The crisis was marked by extreme escalation of rhetoric by the new North Korean administration under Kim Jong-un and actions suggesting imminent nuclear attacks against South Korea, Japan, and the United States.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- In 1957, the United States withdrew from the article 13(d) in the Korean Armistice Agreement, which prohibited the foreign signatories from sending additional equipment to Korea. The US subsequently sent nuclear weapons to Korea in January 1958, such as MGR-1 Honest John. This led North Korea to forward deploy their troops to the border, so if hit with a nuclear weapon, it would also affect their counterparts, South Korea and United States. North Korea also requested help as early as 1963 with developing its own nuclear weapons to counter the perceived threat of nuclear war in Korea.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- In 1994, Following North Korea's threat to withdraw from the Nuclear Non-Proliferation Treaty, United States and North Korea entered into an Agreed Framework. In 2003, North Korea chose to withdraw from the Nuclear Non-Proliferation Treaty. Since then it has been subject to a series of sanctions by the UN Security Council concerning its nuclear program. These sanctions include: Resolution 1695, Resolution 1718, Resolution 1874, and Resolution 2087.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- In April 2012, Kim Jong-un formally took over as leader of the North Korean ruling party leadership. On 13 April 2012, North Korea attempted and failed to launch an artificial satellite called Kwangmyŏngsŏng-3, which was planned to mark the centenary of the birth of Kim Il-sung, the founder of the DPRK. The launch was widely seen as a long-range missile test, of the sort that North Korea had agreed to suspend in return for US food aid. North Korea has said it was no longer bound by the agreement, which also banned nuclear tests.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- In October 2012, days after South Korea and the US unveiled a new missile deal, North Korea reported it had missiles that were capable of reaching the US mainland. On December 12, 2012, North Korea launched a new artificial satellite called Kwangmyŏngsŏng-3 Unit 2 into space.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- Most of the nations of the world condemned the action, including China, which by a military pact is required to defend North Korea in the event of aggression. In addition, historical rivals the United States, Japan and South Korea claimed that it was a military trial for war, with the sole mission of provoking political opponents.[citation needed]However, North Korean government said the launch was solely to put a satellite into orbit, denying that it was a military trial.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- North Korea denounced sanctions UNSC imposed under UNSC Resolution 2087.[5] on the January 23 the government of North Korea announced the continuation of their tests not only devoted to missiles, but clearly with an effort to facilitate nuclear weapons purposes. Moreover, North Korea directly threatened the U.S., announcing that they could launch long-range missiles against that country.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- We do not hide that we will launch a series of satellites and long-range rockets and carry out nuclear tests in the next higher level new phase of the struggle against the United States, the sworn enemy of the Korean people.

—National Defense Commission of North Korea

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- The North Korean government accused the United States at the United Nations of leading a "unprecedented movement against North" with new sanctions and impeding Pyongyang's efforts to develop its economy. State television also said that "this has proven once again that the North must defend its sovereignty by itself. It has become clear that there can be no demilitarization of the Korean peninsula before the world has denuclearized".

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- On October 8, 2013, North Korea prepared its army and warned the United States of a "horrible disaster". A few days later, North Korea refused to sign a non-aggression pact with the United States as it warned of "retaliatory strikes" and "an all-out war of justice". It urged the United States to stop their military drills, which was described as "nuclear blackmail". Experts subsequently reported that North Korea poised short-ranges missiles for a test off its east coast. On 21 October, North Korea warned South Korea of "merciless firing" if it continued to develop non-explosive shells that contain anti-Pyongyang leaflets.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- On November 12, 2013, senior North Korean official Kim Tae-gil threatened the United States, South Korea and Japan with a "nuclear catastrophe". On November 22, North Korea threatened to turn South Korea's presidential office into a "sea of fire" if they try to provoke the country again. On December 17, North Korea floated hundreds of propaganda leaflets into South Korea that threatened the "annihilation" of the South Korean 6th Marine Brigade on the island of Baengnyeongdo.

วิกฤตการณ์นิวเคลียร์เกาหลี

- On December 20, 2013, North Korea faxed South Korea a threat that it would strike "without any notice". The next day, South Korea sent their own threatening fax that promised "resolute punishment" for any North Korean provocations. On December 24th, Kim told the North Korean army to prepare for combat, with South Korean President Park Geun-Hye describing the situation as "ominous". On December 28, Kim Jong-un ordered front-line soldiers to become "human bullets" and "bombs" to protect him and more assigned soldiers appeared on the North Korean-Chinese border.

National Interests

Strategies

**U.S. National Security
Strategy 2010**

Rise of China

Analysis

Security

Prosperity

National Interests

Values

International Order

ผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา

- ความมั่นคงของสหรัฐอเมริกา พลเมืองอเมริกัน พันธมิตรและมิตรประเทศของสหรัฐ
- ความเจริญรุ่งเรืองของเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาที่กำลังเจริญเติบโต แข็งแกร่งและมีการสร้างสรรค์ใหม่ๆ ภายใต้ระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบเปิดที่ส่งเสริมให้เกิดโอกาสและความร่ำรวย

ผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา

- ค่านิยมและอุดมการณ์สากล ที่โลกให้การยอมรับซึ่งมีการปฏิบัติอย่างจริงจังทั้งในประเทศและทั่วโลก
- ระเบียบระหว่างประเทศ ซึ่งมาจากความเป็นผู้นำของสหรัฐอเมริกา และก่อให้เกิดสันติภาพ ความมั่นคงและโอกาสโดยอาศัยความร่วมมือที่เข้มแข็งเพื่อตอบรับต่อความท้าทายระดับโลก

National Interests

Grand Strategies

**U.S. National Security
Strategy 2010**

Rise of China

Analysis

Strategic Restraint

Balance of Power
Realism

Grand Strategies

Liberal
Internationalism

Primacy

สหรัฐอเมริกากลับมาเป็นผู้นำโลกของอีกครั้ง

- จุดเริ่มของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศคือการมีส่วนร่วมกับประเทศอื่น ๆ
- เสาหลักในการเข้ามามีส่วนร่วมในครั้งนี้คือ “ความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกากับพันธมิตรและมิตรประเทศในยุโรป เอเชีย อเมริกาและ ตะวันออกกลาง” อันเป็นความสัมพันธ์ที่มีรากฐานมาจาก “ผลประโยชน์และ อดมการณ์ร่วมกัน” และสนับสนุนให้เกิด “ความมั่นคงระหว่างกัน” รวมทั้ง ความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองของโลกที่กว้างออกไป

สหรัฐอเมริกากลับมาเป็นผู้นำโลกของอีกครั้ง

- สหรัฐอเมริกาพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและมีประสิทธิภาพกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก ได้แก่ จีน อินเดียและรัสเซีย รวมทั้งประเทศที่มีอิทธิพล เช่น บราซิล แอฟริกาใต้และอินโดนีเซีย
- เป้าหมายเพื่อให้เกิดความร่วมมือในประเด็นปัญหาในระดับทวีปและระดับโลก โดยสหรัฐอเมริกาตระหนักดีว่าในโลกยุคโลกาภิวัตน์ “การเมืองระหว่างประเทศไม่ใช่เกมที่คุณเล่นได้-เสีย (zero sum game)”

สหรัฐอเมริกากลับมาเป็นผู้นำโลกของอีกครั้ง

- สหรัฐอเมริกากำลังขยายอิทธิพลไปยังประเทศที่มีบทบาทโดดเด่นในเวทีโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่ประสบความสำเร็จด้านเศรษฐกิจและความมั่นคง สามารถเป็นแบบอย่างในระดับภูมิภาคได้ ทั้งในอเมริกา แอฟริกาและเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้
- สหรัฐอเมริกาจะจัดการกับประเทศที่เป็นปฏิปักษ์เพื่อประเมินความตั้งใจของประเทศนั้น ให้โอกาสรัฐบาลประเทศนั้นในการเปลี่ยนนโยบาย ให้ความช่วยเหลือประชาชนในประเทศนั้น และระดมความช่วยเหลือจากนานาชาติ

การเกี่ยวพันแบบสมบูรณ์ (COMPREHENSIVE ENGAGEMENT)

- สหรัฐอเมริกาจะร่วมมือในเชิงลึกกับประเทศที่เป็นศูนย์กลางในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งได้แก่ จีน อินเดียและรัสเซีย บนพื้นฐานของ “ผลประโยชน์ร่วมกัน” และ “การเคารพให้เกียรติ” ระหว่างกัน
- สหรัฐอเมริกาจะใช้เครื่องมือทางการทูตและการพัฒนาให้ความช่วยเหลือมิตรประเทศใหม่ที่กำลังจะก้าวมามีบทบาทในเวทีโลก ทั้งในภูมิภาคอเมริกา แอฟริกา ตะวันออกกลางและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การเกี่ยวพันแบบสมบูรณ์ (COMPREHENSIVE ENGAGEMENT)

- การพัฒนาความร่วมมือในลักษณะเชิงสร้างสรรค์สำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงและเจริญรุ่งเรืองระดับภูมิภาค รวมทั้งยังสำคัญต่อการอำนวยความสะดวกให้ความร่วมมือระดับโลก
- ประเด็นปัญหาระดับโลก ได้แก่ การก่อการร้ายและการแพร่กระจายของอาวุธนิวเคลียร์ เรื่องภาวะโลกร้อนและปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นประเด็นปัญหาของทุก ๆ ประเทศทั่วโลกและการแก้ไขปัญหานั้นไม่สามารถทำได้โดยลำพังประเทศใดประเทศหนึ่ง

ความร่วมมือกับมหาอำนาจระดับภูมิภาค

- ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเอเชียในอัตราที่สูงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ต่ออนาคตความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา ประเทศที่เป็นศูนย์อำนาจในการเติบโตทางเศรษฐกิจของเอเชียย่อมเป็นปัจจัยสำคัญต่อเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาด้วยเช่นกัน
- สหรัฐอเมริกาได้ดำเนินขั้นตอนการสร้างความร่วมมือในเชิงลึกในภูมิภาคผ่านองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาค (regional organizations) การพูดคุยแลกเปลี่ยนใหม่ ๆ ระดับผู้ปฏิบัติ (new dialogues) และการทูตระดับรัฐบาล (high-level diplomacy)

ความร่วมมือกับมหาอำนาจระดับภูมิภาค

- สหรัฐอเมริกามีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและยาวนานกับหลายประเทศในเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศมหาอำนาจระดับภูมิภาค ทั้งในด้านการค้าและการลงทุนที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อความจำเป็นทางเศรษฐกิจของทุก ๆ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
- การเสริมสร้างความสัมพันธ์นี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามของสหรัฐอเมริกาในการรักษาระดับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สมดุลและยั่งยืนและการเพิ่มมูลค่าการส่งออกด้วย

ความร่วมมือกับมหาอำนาจระดับภูมิภาค

- สหรัฐอเมริกาเพิ่มความร่วมมือด้านความมั่นคงในประเด็นเรื่องของการก่อการร้ายและการแพร่กระจายของอาวุธนิวเคลียร์ โดยมุ่งรักษาผลประโยชน์ร่วมกันนี้ผ่านกลไกการเป็นพันธมิตรและการเพิ่มระดับความสัมพันธ์กับประเทศที่กำลังขึ้นมา มีบทบาทระดับโลก
- สหรัฐอเมริกาจะเพิ่มบทบาทในองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาคซึ่งมีความร่วมมือแบบพหุภาคี ได้แก่ อาเซียน (ASEAN) เอเปก (Asia Pacific Economic Cooperation forum) ทีพีพี (Trans-Pacific Partnership) และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit)

National Interests

Strategies

**U.S. National Security
Strategy 2010**

Rise of China

Analysis

ความเป็นมหาอำนาจของจีนกับความมั่นคงทางทะเล

- ผลประโยชน์ทางความมั่นคงและเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาแยกไม่ออกจาก การเปลี่ยนแปลงในภูมิภาคเอเชียตะวันออกและมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตก และภูมิภาคเอเชียใต้และมหาสมุทรอินเดีย ผลประโยชน์ดังกล่าวทำให้เกิดทั้ง ความท้าทายและโอกาสในเวลาเดียวกัน
- ด้วยเหตุนี้เอง สหรัฐอเมริกายังจำเป็นต้องดำรงขีดความสามารถทาง การทหารเอาไว้ในภูมิภาคดังกล่าวเพื่อสร้างความมั่นคงในระดับโลก ขณะเดียวกันสหรัฐอเมริกาก็จำเป็นที่จะต้องกลับมาสร้างความสมดุลใน ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกอีกครั้ง (Rebalancing the Asia-Pacific Region)

ความเป็นมหาอำนาจของจีนกับความมั่นคงทางทะเล

- ความสัมพันธ์กับพันธมิตรในเอเชียและมิตรประเทศที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา เป็นกุญแจสำคัญต่ออนาคตการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของภูมิภาค สหรัฐอเมริกาจะให้ความสำคัญกับการรักษาพันธมิตรที่มีอยู่แล้ว เพราะถือเป็นรากฐานสำคัญต่อความมั่นคงในเอเชีย-แปซิฟิก
- สหรัฐอเมริกาจะขยายเครือข่ายความร่วมมือกับมิตรประเทศที่กำลังจะมีบทบาทในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกเพื่อสร้างความมั่นใจว่าขนาดกำลังและขีดความสามารถในการปฏิบัติการร่วม (collective capability and capacity) มีเพียงพอในการรักษาผลประโยชน์ร่วมกัน

ความเป็นมหาอำนาจของจีนกับความมั่นคงทางทะเล

- สหรัฐอเมริกายังลงทุนในการสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับอินเดีย เพื่อสร้างศักยภาพให้อินเดียเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (regional economic anchor) และเป็นมหาอำนาจระดับภูมิภาคในการรักษาความมั่นคงของมหาสมุทรอินเดีย
- นอกจากนี้ สหรัฐอเมริกายังดำรงรักษาสันติภาพบนคาบสมุทรเกาหลี โดยร่วมมือกับพันธมิตรและประเทศในภูมิภาคอื่นๆ ในการป้องปรามและป้องกันภัยคุกคามที่เกิดจากการยั่วยุของเกาหลีเหนือซึ่งกำลังพัฒนาโครงการอาวุธนิวเคลียร์

ความเป็นมหาอำนาจของจีนกับความมั่นคงทางทะเล

- การดำรงรักษาสันติภาพ เสถียรภาพ เส้นทางการค้าที่ปลอดภัยและอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาในภูมิภาคที่มีพลวัตเช่นนี้ ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับขีดความสามารถทางทหารและการดำรงกำลังทหารเอาไว้ในลักษณะที่ “สมดุล” (underlying balance of military capability and presence)
- ในระยะยาว การก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจระดับภูมิภาคของจีนจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของสหรัฐอเมริกาในหลายลักษณะด้วยกัน

ความเป็นมหาอำนาจของจีนกับความมั่นคงทางทะเล

- ในทางหนึ่งทั้งสหรัฐอเมริกาและจีนมีผลประโยชน์และความเสี่ยงในเรื่องสันติภาพและเสถียรภาพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกร่วมกัน ดังนั้นทั้งสองประเทศจึงจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์แบบทวิภาคีที่ก่อให้เกิดความร่วมมือกัน
- อย่างไรก็ตาม ในอีกทางหนึ่งการที่จีนเสริมสร้างขีดความสามารถทางทหารในปัจจุบัน จีนเองจะต้องชัดเจนว่าความตั้งใจในทางยุทธศาสตร์คืออะไร ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและความเข้าใจผิดระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

National Interests

Grand Strategies

**Australian in the
Asian Century 2012**

Asian Engagement

Analysis

ผลประโยชน์แห่งชาติของออสเตรเลีย

- การทะยานขึ้นมามีบทบาทของเอเชียเปลี่ยนแปลงโลกยุคปัจจุบัน ออสเตรเลีย มองว่าลักษณะเช่นนี้จะเป็นลักษณะสำคัญของโลกศตวรรษที่ ๒๑ ที่เรียกว่า “ศตวรรษแห่งเอเชีย (the Asian Century)” และมีนัยสำคัญต่อทุกคนทั่วโลก
- ศตวรรษแห่งเอเชียเป็นโอกาสสำคัญของออสเตรเลีย จากการที่ขั้วอำนาจสำคัญของโลกเปลี่ยนจากยุโรปมาเป็นเอเชีย-แปซิฟิก ออสเตรเลียที่เคยมองว่าระยะทางที่ห่างจากยุโรปเป็นอุปสรรคของประเทศ กลายเป็นที่ตั้งที่อยู่ในเอเชีย-แปซิฟิกเป็นข้อได้เปรียบ ออสเตรเลียตั้งอยู่ในสถานที่เหมาะสมและ ถูกเวลาเนื่องจากอยู่ในภูมิภาคเอเชียในศตวรรษแห่งเอเชีย

ผลประโยชน์แห่งชาติของออสเตรเลีย

- ออสเตรเลียยังมีข้อได้เปรียบจากการที่มีปฏิสัมพันธ์กับประเทศในเอเชียมาเป็นเวลานาน ความสัมพันธ์ของออสเตรเลียต่อประเทศในภูมิภาค อันได้แก่ จีน ญี่ปุ่น อินเดีย อินโดนีเซียและเกาหลีใต้ มีความเข้มแข็งเป็นอย่างยิ่ง
- อย่างไรก็ตาม ในศตวรรษแห่งเอเชีย ออสเตรเลียต้องเข้ามีส่วนร่วมในเอเชียให้ลึกซึ้งและกว้างขวางยิ่งขึ้น เป้าหมายของออสเตรเลียคือการสร้างออสเตรเลียให้เป็นประเทศที่เจริญรุ่งเรืองและปรับตัวได้ดีมากยิ่งขึ้นในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกและเปิดสู่ประชาคมโลก

ข้อได้เปรียบ/กำลังอำนาจของออสเตรเลีย

- เนื่องจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกเปิดโอกาสให้กับออสเตรเลียเป็นอย่างมาก ออสเตรเลียย่อมต้องมีโอกาสที่จะเสนอให้กับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคด้วยเช่นกัน
- ออสเตรเลียเริ่มต้นจากความเข้มแข็งที่มีอยู่ภายใน ออสเตรเลียมีสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็งระดับโลก มีแรงงานที่มีทักษะสูงและมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีระบบเศรษฐกิจเสรีที่มีความสามารถในการผลิตสูงและปรับตัวได้ดีระบบหนึ่งในโลก
- ความสามารถของออสเตรเลียเหล่านี้เกิดจากการปฏิรูปเศรษฐกิจและนโยบายที่ดี ทำให้ออสเตรเลียสามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบจากวิกฤติการเงินโลก

National Interests

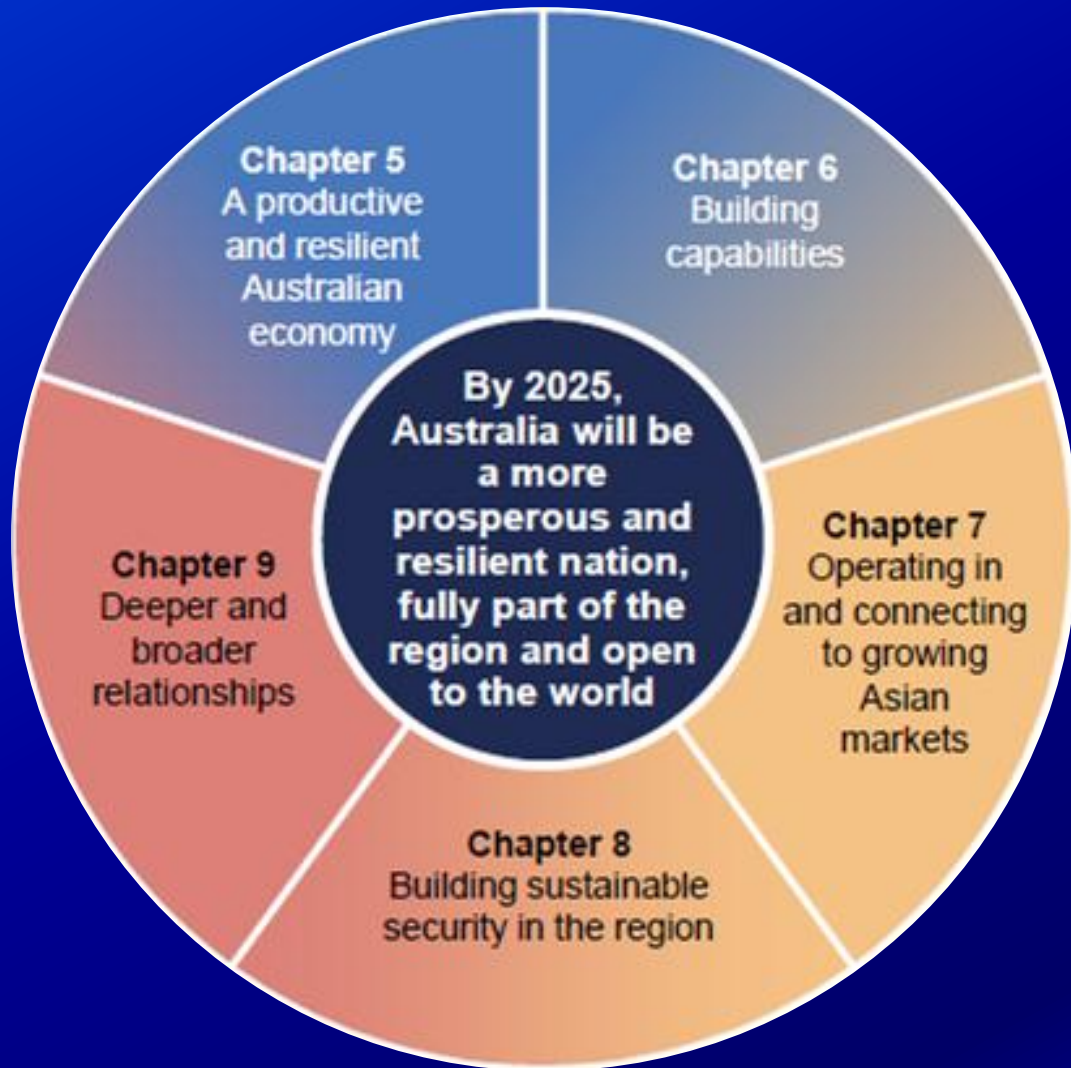
Grand Strategies

**Australian in the
Asian Century 2012**

Asian Engagement

Analysis

ยุทธศาสตร์ความมั่นคงของออสเตรเลีย

- ออสเตรเลียจะดำเนินยุทธศาสตร์ :
 - เสริมสร้างระบบเศรษฐกิจเสรีภายในที่รุ่งเรืองและปรับตัวได้ดี
 - พัฒนาศักยภาพของคนออสเตรเลีย
 - เชื่อมโยงบริษัทและสถาบันเศรษฐกิจของออสเตรเลียกับตลาดเอเชีย
 - เสริมสร้างความมั่นคงให้กับภูมิภาคเอเชีย
 - พัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง

เสริมสร้างระบบเศรษฐกิจเสรีภายในประเทศ

- ประการแรก ออสเตอร์เลียมองว่าไม่ว่าเอเชียจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ความเจริญรุ่งเรืองของออสเตอร์เลียจะต้องมาจากการสร้างความเข้มแข็งภายใน ออสเตอร์เลียต้องสร้างรากฐานสำคัญของสังคมที่มีความยุติธรรมและเศรษฐกิจเสรีที่เจริญเติบโตแต่ปรับตัวได้ดีท่ามกลางความเปลี่ยนแปลง
- ออสเตอร์เลียจะเน้นที่ภาคส่วนซึ่งออสเตอร์เลียมีความชำนาญเพื่อเพิ่มพูนความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (comparative advantage) ออสเตอร์เลียจะปฏิรูปและลงทุนในภาคส่วนสำคัญซึ่งได้แก่ การสร้างทักษะและการศึกษา การสร้างนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน การปฏิรูปภาษี และการปฏิรูประเบียบข้อบังคับ

พัฒนาศักยภาพของประชาชนออสเตรเลีย

- ประการที่สอง ออสเตรเลียต้องพัฒนาขีดความสามารถให้ออสเตรเลียประสบความสำเร็จ ความรับผิดชอบที่ใหญ่ที่สุดคือการลงทุนพัฒนากำลังคนด้านทักษะและการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิตและให้โอกากับประชาชนออสเตรเลียทุกคนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- ขีดความสามารถสำคัญที่ต้องพัฒนาเพื่อให้ออสเตรเลียมีส่วนในศตวรรษแห่งเอเชียได้แก่ ทักษะความชำนาญเฉพาะทาง (job-specific skills) ความเป็นเลิศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (scientific and technical excellence) การปรับตัวได้ดีและความยืดหยุ่น (adaptability and resilience)

พัฒนาศักยภาพของประชาชนออสเตรเลีย

- การใช้ความคิดสร้างสรรค์และการออกแบบเพื่อแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนเป็นความเข้มแข็งของประชาชนออสเตรเลียที่จะช่วยในการเผชิญความท้าทายในสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศในศตวรรษแห่งเอเชียนี้
- ออสเตรเลียต้องมีความเข้าใจที่กว้างขวางและลึกซึ้งในวัฒนธรรมและภาษาของเอเชียเพื่อให้ประชาชนออสเตรเลียรู้จักเอเชียได้มากยิ่งขึ้น ความสามารถเหล่านี้จำเป็นสำหรับการสร้างความสัมพันธ์และมิตรภาพที่เข้มแข็งมากขึ้นกับบรรดาประเทศต่าง ๆ ทั่วทั้งเอเชีย-แปซิฟิก

เชื่อมโยงเศรษฐกิจออสเตรเลียกับตลาดเอเชีย

- ประการที่สาม ความสำเร็จทางการค้าของออสเตรเลียในภูมิภาคต้องอาศัยบริษัทและสถาบันเศรษฐกิจออสเตรเลียที่มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการแข่งขันสูงในการพัฒนาความร่วมมือกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

เชื่อมโยงเศรษฐกิจออสเตรเลียกับตลาดเอเชีย

- บรรษัทของออสเตรเลียต้องมีตัวแบบธุรกิจใหม่ๆ และวิธีคิดแบบใหม่ เพื่อการปฏิบัติการเชื่อมโยงกับตลาดในเอเชีย
- ออสเตรเลียจะร่วมกับประเทศอื่นในภูมิภาคเพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุนและการเป็นหุ้นส่วนที่เปิดเสรีและมีความเป็นหนึ่งเดียว
- ธุรกิจออสเตรเลียจะปรับปรุงตัวแบบให้สามารถใช้โอกาสที่เกิดจาก ศตวรรษแห่งเอเชีย

เสริมสร้างความมั่นคงให้กับภูมิภาค

- ประการที่สี่ เป็นที่ชัดเจนแล้วว่าอนาคตของออสเตรเลียผูกพันอยู่กับเสถียรภาพและความมั่นคงของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ออสเตรเลียเต็มใจอุทิศกำลังอำนาจในการร่วมมือกับประเทศอื่นเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภูมิภาค
- ออสเตรเลียจะสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือทั้งระดับทวิภาคีและผ่านกลไกความร่วมมือระดับภูมิภาค

เสริมสร้างความมั่นคงให้กับภูมิภาค

- ออสเตรเลียจะส่งเสริมให้ประเทศในเอเชียร่วมกันดำรงไว้ซึ่งระเบียบโลกและภูมิภาคตามครรลองของกฎหมายระหว่างประเทศ
- ความเป็นพันธมิตรกับสหรัฐอเมริกาและกำลังทหารสหรัฐอเมริกาคือ ดำรงอยู่ในเอเชียจะเป็นไปเพื่อสนับสนุนความมั่นคงในภูมิภาคเท่านั้น เช่นเดียวกับการมีส่วนร่วมของจีนในเอเชีย-แปซิฟิกที่สนับสนุน การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในภูมิภาคเท่านั้น

พัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง

- ประการสุดท้าย ออสเตรเลียจะต้องเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคในทุกระดับอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ซึ่งจะเป็นความสัมพันธ์ ทั้งทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมากเท่าๆ กับความสัมพันธ์ทางการเมือง และเศรษฐกิจ
- การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อบุคคลจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในระดับใหญ่ขึ้นได้

พัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง

- รัฐบาลออสเตรเลียมีบทบาทนำในการสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์กับมิตรประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการทูต
- บทบาทภาคส่วนอื่นๆ ทั้งจากภาคธุรกิจ สหภาพ ประชาสังคมและสถาบันการศึกษา-วัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของออสเตรเลียกับภูมิภาคด้วยเช่นกัน

พัฒนาความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและกว้างขวาง

- ความสัมพันธ์ระหว่างออสเตรเลียกับเอเชียที่เข้มแข็งมากขึ้นจะทำให้ชาวออสเตรเลียมีความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในเอเชียที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตที่มหัศจรรย์ของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
- ในทางกลับกันก็จะทำให้เพื่อนบ้านเอเชียของออสเตรเลียในภูมิภาครู้จักออสเตรเลียดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในวันนี้

National Interests

Strategies

**Australian in the
Asian Century 2012**

Asian Engagement

Analysis

บทบาททางทะเลในอาเซียนของออสเตรเลีย

- จากยุทธศาสตร์ของออสเตรเลียจะเห็นได้ว่าออสเตรเลียต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกซึ่งเป็นเสมือนบ้านอันถาวรของออสเตรเลีย
- จากประวัติศาสตร์ของออสเตรเลีย ช่วงเกิดเป็นประเทศใหม่ ๆ ออสเตรเลียยังคงผูกพันอยู่กับประเทศอังกฤษซึ่งเป็นเจ้าอาณานิคมในเวลานั้น ต่อมาเมื่ออังกฤษถอนตัวออกไปจากภูมิภาคภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง
- ออสเตรเลียแสวงหาพันธมิตรเพื่อรับประกันความมั่นคงของตนเองต่อไป ช่วงสงครามโลกครั้งที่สองและสงครามเย็น สหรัฐอเมริกามีผลประโยชน์และยุทธศาสตร์ในเอเชีย-แปซิฟิกอยู่แล้วจึงเข้ามาแทนที่อังกฤษในเอเชีย

บทบาททางทะเลในอาเซียนของออสเตรเลีย

- ในออสเตรเลียเองมีการถกเถียงกันมาโดยตลอดว่าตัวตนที่แท้จริงของออสเตรเลียคือยุโรปหรือเอเชีย (ตะวันตกหรือตะวันออก)
- จนกระทั่งออสเตรเลียได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเทศในเอเชียมากขึ้น ความรู้สึกว่าตัวเองมีความเป็นเอเชียก็เพิ่มขึ้นเรื่อยมา
- ดังนั้นในมุมมองของออสเตรเลีย ความมั่นคงทางทะเลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จึงเป็นความรับผิดชอบโดยตรงของออสเตรเลียซึ่งถือว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของภูมิภาคนี้ ในอนาคตจะเห็นบทบาทของออสเตรเลียอย่างชัดเจน

สรุป

- นทท. ได้รู้จักประเทศเอเชียทั้งที่เป็นมหาอำนาจอย่างจีนและอินเดีย หรือประเทศที่เล็กลงมาอย่างเกาหลีและมาเลเซีย รวมทั้งนโยบายของประเทศมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย
- ทุกๆ ประเทศต่างมีผลประโยชน์ของตัวเอง โดยขึ้นอยู่กับประวัติศาสตร์ที่มาของตนเอง ระบบการเมืองภายในประเทศ ลักษณะนิสัยและมุมมองของประชาชนในชาติ และสภาวะความเปลี่ยนแปลงในการเมืองระหว่างประเทศ
- ในการอยู่รอดของไทย การทำความรู้จัก “นโยบายและท่าที” ของประเทศเหล่านี้จะช่วยกำหนดยุทธศาสตร์ความมั่นคงให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

สหพันธรัฐมาเลเซีย ماليزيا

ตงกู อับดุล ระห์มัน

สภาพแวดล้อมทั่วไปของสหพันธรัฐมาเลเซีย

- มาเลเซียประกอบด้วยดินแดน ๒ ส่วน อยู่บนคาบสมุทรและบนเกาะ

- มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ มีที่ตั้งอยู่บนเส้นทางคมนาคมและจุดยุทธศาสตร์สำคัญ
- เดิมคาบสมุทรมาลายามีคนเชื้อชาติมาเลย์ นับถือศาสนาอิสลามอาศัยอยู่
- ต่อมา มีชาวจีนและอินเดียเข้ามา มาเลเซียจึงกลายเป็นพหุสังคมที่มีเชื้อชาติ ภาษา และศาสนาอันหลากหลาย

สภาพเศรษฐกิจของสหพันธรัฐมาเลเซีย

- จากการศึกษาที่มาเลเซียเป็นอาณานิคมของมหาอำนาจตะวันตกทำให้ระบบเศรษฐกิจของมาเลเซียพัฒนาไปสู่ระบบทุนนิยม
- อำนาจเศรษฐกิจส่วนใหญ่ตกอยู่ในมือของเชื้อชาติอื่นที่ไม่ใช่ชาวมลายู
- ฐานะทางเศรษฐกิจโดยรวมของมาเลเซียนับว่าดีมาก แม้ว่าพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นเกษตรกรรม แต่กำลังมีการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม

ประวัติศาสตร์มาเลเซียสมัยโบราณและก่อนอาณาจักร

นิคม

- มาเลเซียมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มรดกที่ตกทอดมาจากสมัยก่อนที่จะตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ได้แก่ ระบบสุลต่านและศาสนาอิสลาม
- ในสมัยที่มาเลเซียติดต่อกับตะวันตกยุคแรก ประเทศที่เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลมากที่สุดใ้คาบสมุทรมลายา ได้แก่ โปรตุเกส และฮอลันดา
- ประเทศทั้งสองมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจมากกว่าที่จะยึดครองบริเวณคาบสมุทรมลายาเป็นอาณานิคมเพื่อจัดระบบการปกครอง

ประวัติศาสตร์มาเลเซียสมัยอาณานิคมของอังกฤษ

- อังกฤษเริ่มเข้ามาสู่คาบสมุทรมลายาในปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๓ แต่เข้ายึดครองเป็นอาณานิคมในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙
- มรดกการปกครองของอังกฤษที่ทิ้งไว้ให้แก่มาเลเซีย ได้แก่ ระบอบการปกครองประชาธิปไตยแบบรัฐสภาและระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม

ประวัติศาสตร์มาเลเซียสมัยโบราณและก่อนอาณานิคม

นิคม

- มาเลเซียมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน มรดกที่ตกทอดมาจากสมัยก่อนที่จะตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษ ได้แก่ ระบบสุลต่านและศาสนาอิสลาม
- ในสมัยที่มาเลเซียติดต่อกับตะวันตกยุคแรก ประเทศที่เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลมากที่สุดใ้คาบสมุทรมลายา ได้แก่ โปรตุเกส และฮอลันดา
- ประเทศทั้งสองมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจมากกว่าที่จะยึดครองบริเวณคาบสมุทรมลายาเป็นอาณานิคมเพื่อจัดระบบการปกครอง

สถาบันการเมืองของมาเลเซีย

- สถาบันประมุขหรือสมเด็จพระราชาธิบดีขึ้นครองราชย์โดยวิธีการเลือกตั้ง
- สถาบันนิติบัญญัติหรือรัฐสภาประกอบด้วย ๒ สภาคือวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร
- สถาบันบริหารหรือรัฐบาล
- สถาบันตุลาการ

พลังเคลื่อนไหวกองการเมืองของมาเลเซีย

- กลุ่มกดดันและกลุ่มผลประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเชื้อชาติและกลุ่มศาสนา
- พรรคการเมืองมีอยู่หลายพรรคซึ่งเป็นพรรคฝ่ายรัฐบาลกับพรรคฝ่ายค้าน
- นับตั้งแต่มาเลเซียได้รับเอกราชจากอังกฤษ พรรคฝ่ายรัฐบาลอยู่ในอำนาจมาโดยตลอด

ปัญหาและแนวโน้มทางการเมืองของ

มาเลเซีย

- มาเลเซียประสบความสำเร็จในทางการเมืองมากกว่าหลายประเทศในอาเซียน
- การดำเนินการของฝ่ายต่างๆ ทั้งในด้านนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการล้วนมีเสถียรภาพ สามารถดำเนินการได้ค่อนข้างจะราบรื่น

ปัญหาและแนวโน้มทางศาสนาของมาเลเซีย

- รัฐธรรมนูญกำหนดให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติของมาเลเซีย
- ประมุขของรัฐถือว่าดำรงอยู่ในฐานะประมุขทั้งในทางการเมือง
ในทางการปกครองและในทางศาสนา

ปัญหาและแนวโน้มมาตรการธุรกิจของ

มาเลเซีย

- มาเลเซียมีฐานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคง มีรายได้ประชาชาติค่อนข้างสูง
- พื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นเกษตรกรรมและได้ขยายภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์

ประเด็นคำถาม

- การร่วมมือในระดับทวีภาคีของประเทศในภูมิภาคจะก่อให้เกิดหรือมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระดับพหุภาคีอย่างไร
- นโยบาย Look East ของอินเดียจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาคอย่างไร
- สภาวะความตึงเครียดในคาบสมุทรเกาหลีจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างไรบ้าง
- การประกาศวิสัยทัศน์ ๒๐๒๐ (Vision ๒๐๒๐) ของมาเลเซียส่งผลกระทบต่อประเทศในภูมิภาคอย่างไรบ้าง